

①

Εὐξαθε ὑπὲρ ἐμοῦ (τοῦ ἀναγράφον-
τος ταῦτα) ἵνα ρυθῶ αἰωνίου κολαθείας.

ἀρετὴ ἔστι κ'
ταῖς τῶν ὀρίων
ἀναγράφεται
πολιτείας

«Μὴ καθίθης
μετὰ αἰρετικῶν,
κράτει χλωβῆς
κ' κοιλίας κ'
βυνεχῶς λέγε,
ὅτι ξένος εἶμι»
(Ἄββας Ὁχέρπι-
ος, Λαύρα ὀρίδ
Γεραβίμου)

ἄνθρωπος ἀπὸ
τῶν «Λειμωνά-
ριον, τοῦ ὀρίων-
να Μόσχου».

ὁ Κυριακὸς
μουαχός ἦν
τῆς Λαύρας
τοῦ Καλαμῶ-
νος. ἤλθε πρὸς
αὐτῶν τὴν λέ-
χων ἵνα τοῖς
Νεβτοριοῦσι
κοινωνεῖ κ'
παρεκαλεῖ νὰ
ἐκχέθῃ ἵνα
αὐτῶν πληρο-
φορηθῇ ὁ θε-
ός ποῦ ε-
στὶν ἢ ἀλη-
θινή πίστεως.
ἔζησε ὁ γε-
ρων πρὸς τῶν

νεκρῶν θαλάσσαν
δεόμενος. Τῆ

δευτέρῃ ἡμέρᾳ, εἶ-

δεν ὁ ἀδελφὸς ἄν-

δρα φοβερὸν ἱερο-

πρεπὴ ἕβας τῶν ὀρίων.

ἦκε εἰς τὸν κολαθε-

ως κ' δεικνυθῆναι αὐτῶ τῶν

Νεβτορίων, Ἐπιτοχῆ, Ἀποκρινά-

ριον, Ἐπιτοχῆ, Ὁριγένη, Διδύμων

κ' λέγει: «Ὁ κόσμος αὐτὸς ἔχει ἐ-

πιμαθῆ δια τοῦς αἰρετικούς... ἔάν

ποιῶσι τὰς ἀρετὰς ποιῆθῃ ἄνθρωπος

κ' μὴ ὀρίως δοξάζεται, εἰς τὸν τόπον

τοῦτον ἔρχεται».

«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ (ὀρθοδοξία) αὐτοῦ
ἐθαυμάσθη ὁ κύριος» (Ψαλμός)

ἔλεγε ὁ μοναχὸς Ἰωάννης.

Εἰς τὸν κόβμον γυναῖκα εἰ-
 χου κ' τοῦ δόχματος τοῦ Σεβήρου
 (= μονοφυῖτες, εἶμαι ταν, μίαν
 ἡμέραν κ' γυναῖκα μου ἔπηγε εἰς
 τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν κ' κοινω-
 νοσε (οἰκία γείτονος ἡν). Εἰβήλα
 εἰς τὴν οἰκίαν, ἄρπαξα ἐκ τοῦ γάρυ-
 χου τὴν βύλιν μου κ' ἐποίησα αὐτὴν
 ἔξεραιθαι τὴν ἀγίαν μερίδα, ... λαβὼν
 αὐτὴν πέταξα εἰς τὸ δάπεδο, εἰς τὸν
 βόρβρον. Τότε ἀβτραπὴν ἔλαβε
 τὴν ἀγίαν κοινωσίαν. Μετὰ δύο ἡ-
 μέρας βλέπω ἄνδρα Αἰθίοπα, ὑπε-
 νο μὲ ράκη κ' λέγει: Ἐγὼ κ' ἐβύ
 κατεδικάσθημεν εἰς μίαν κόλασιν.
 - Ἐρώτηθα ποῖος εἶναι κ' εἶπε:
 Ἐγὼ εἶμι ὁ ραπίστος ἐπὶ τῆς βια-
 χόνος τῶν χριστῶν ἐν τῷ
 κοινῷ τοῦ παιδὸς.

πατέρων εὐθεθίαν ἀπαραποίητον. τῶν ἐκ τῆς ἐστρατηρίας

κεφ. 36ον ἔλεγε εἰς τὸν
 πικριάρχην ἀνωχέας Ἰσραήλ-
 μιος βωχίτης μονοφυῖτης, να
 ἀνάψωμεν πῦρ κ' να εἰσελθῶμεν
 ὁ ἔξεραιθὼν ἀβλαβὴς, αὐτὸς εἶναι
 ὁ ὀρθόδοξος. Ἀπεκρίθη: αἰτεῖς
 πρᾶγμα ὑπερβαῖνον τὴν ἀδριότητα
 μὲ δαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ δεῦ
 ὅτι δια τῶν βωχίτων τῆς ψυχῆς
 ὅθ κ' τὸ το ποιῶ. Τοῦ πῦρ ἀνη-
 φθῆ ἔμπροσθεν τοῦ κίονος, ὁ βωχίτης
 ροβηδαίς, οὐ κατήλθε ἀπὸ τοῦ βῶχου.

Τότε ὁ Ἰσραήλμιος ἔρριψε τὸ ὑμοφό-
 ριον τὸν εἰς τὸ πῦρ κ' ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τῶν
 ζώων καέντων, τὸ ὑμοφόριον ἀβλαβὴς ἔμεινε. ὁ
 βωχίτης ἀναβραῖνε τὸν Σεβήρον κ' τὴν ἀρεσίαν τὸν
 κ' ἐκοινώνητε προεβλῶν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ.

3

"ἔλαχε ὁ αἰθβάς κυριακός
 πρεσβύτερος τῆς λαύρας τοῦ
 καλαμώνος ἐν Ἰορδάνῃ, ὅτι
 κοῦδ' ἔπνον εἶδε ἔξω τῆς
 κέλλης τοῦ τῆν θεοτόκου με
 αἰγ. ἰωαν. θεοτόκου κ' αἰγ. ἰω-
 ἀννην βαπτιστῆν. Παιρεκάλει
 να εἰσελθῆ κ' να εὐλοχῆ. Ἡ
 θεοτόκος ἀπεκρίθη: « ἔχεις
 εἰς τὴν κέλλαν σου τὸν ἔχθρον
 μὲ, πῶς θέλεις ἵνα εἰσελθῶ; »
 τοῦτο εἰπὼσα, ἀπήλθεν.

διωπνισθεῖς, ἐθλιβομένη κ' ἐλοχίτομένη
 μήπως κατα δianoian ἡμαρτια εἰς
 αὐτήν ... μόνος ἦμὲν εἰς τὸ κελλίον
 μὲ .. ἔλαβον βιβλίον, ἔπνωσ. δια
 τοῦ ἀναγνωσματος τὴν λυπήν φύσω.

Τότε εἶδον ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ μου
 εἶχον βιβλίον, ἔπνωσ εἰς τὸ τέλος
 εἶχε δύο λόγους τοῦ συββεβοῦς
 νεβτορίου. Ἐδέως ἔχων τῶτον
 τὸν ἔχθρον τῆς θεοτόκου. Ἀπήλ-
 θον κ' τὴν βιβλον ἀπέδωκα
 τῷ δεδωκότι μοι αὐτήν λέγων.

"λαῖθε σου τὴν βιβλον, αἰδελεεῖ,
 δὲν ἔλαβα τὴν ὑφέλεια ἀπ'
 αὐτήν, ὅθεν μοι Ἰημῖαν προεξέ-
 νηθεν. Ἐιδὸς ἐκεῖνος Ἰημον
 πηλοθεῖς, τὰς βελίδες με τοὺς
 λόγους τοῦ νεβτοριῶ ἀπέκοψεν
 κ' ἔκαυσε ταύτας εἰπὼν: « δὲν
 δεῖ μένειν εἰς τὸ κελλίον μὲ
 ὁ ἔχθρος τῆς θεοτόκου ».

(Λεξηναρίον ἰωαν. Μοσχῶ
 κεφαλ' χλνι=66)

Ἡ δεξιμθε ἡ κο-
 βριανή, μία νύκτα
 τῆς ἁγίας κυριακῆς
 να προβκυνῆθι τὸν
 ταύρον τοῦ χριστοῦ.

Ἐβάνη εἰς αὐτήν
 ἡ θεοτόκος μετὰ
 ἄλλων γυναικῶν
 κ' εἶπε: ἔδε
 οὐκ εἰσερχῆ, ἡμε-
 τέρα οὐ τυχ-
 χάνεις (ἦν τῆς
 αἰρέθως τῶν
 μονοφυσιτῶν).

Ἡ κοβριανή
 παρακαλοῦθε να
 εἰσελθῆ. εἶ-
 πεν ἡ θεοτόκος.

« οὐ μὴ εἰσελ-
 θῆς ἐδῶ ἕως
 ὅτου κοιωνῆθεις
 μεθ' ἡμῶν. »

μετενοῆθε.. με-
 τέλαθε τοῦ ἀγί-
 θωματος κ' ἁμα-
 τος κ' αἰκωλύτως
 ἡζιώθι τῆς προ-
 βκυνῆθως τοῦ
 ζωοποιου μνημα-
 τος τοῦ χριστοῦ.

(κεφαλ.

χλνιιι)=

=68

θαυμαστός ὁ θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ !

4

ὁ δούξ τῆς Παλαι-
 βάνης ἤθελε νὰ προβκυ-
 νήσῃ τὸν ναὸν τῆς Ἀνα-
 στασεως κ' εἶδε κριὸν
 ὀρθῶντα ἐπ' αὐτῶν, δεῖχοντα
 κερατιῶν. "Ἐστρέψε εἰς τοὶ
 ὀπίσω κ' εἶπε εἰς τοὺς παρε-
 βῶντας ~~ὅτι οἱ κριὸ~~ δὲν ἔβλεπον
 τίποτε. Συνεχῶς ἐμπόδιζε ὁ
 κριὸς νὰ εἰσέλθῃ. Ὁ βλαυροφύ-
 λαξ ἠρώτησε τὸν δούκα τι
 ἔχει εἰς τὴν ψυχὴν του κ' ἐμπόδι-
 ζεται τῆς προβκυνήσεως
 Παναγιῶτα. Ὁ δούξ μετὰ
 δακρύων χουγκινῆς ἐξομολογήθη
 τὰς ἀμαρτίας του, ἀλλὰ πάλιν ὁ
 κριὸς ἐμπόδιζε τὴν εἰσοδὸν του.
 Ὁ βλαυροφύλαξ εἶπε: "Ἄλλο
 εἶναι τὸ ἐμπόδιον. Ὁ δούξ ὡμο-
 λόγησε ὅτι κοινῶνται εἰς τὴν αἰ-
 ρεβὴν τῶν μοναχῶν. Μετανοήσας
 ἐκοινῶνθη τῶν ἀγίων φωστῆρι-
 ῶν κ' οὕτως εἰθῆχθεν κ' προβε-
 κύνθη χωρὶς νὰ ἐμπόδιζεται ὑπὸ
 τοῦ κριοῦ. (κεφ. χλιχ)
 = 69

Γέρων ἀφελῆς περὶ τὴν
 πύβαν ὅπου εἶρεκεν με-
 τελαμβάνει ἀδιακρίτως
 ὁ φθὴ ἀγγελος κ' τοῦ
 εἶπε: "εἶπέ ἄν ἀπο-
 βάνης πῶς δελεῖς νὰ
 ἐνταφιαστῆς ὡς οἱ
 Αἴγυπτιοὶ μοναχοὶ
 ἐνταφιαστοῦν ἢ ὡς
 οἱ κληροδοχοὶ
 ἠρώτησε ὁ γέρων
 ἄλλον γέροντα ὁ
 ὅποιος τοῦ εἶπε
 ὅτι δὲν πρέπει νὰ
 ἔχη κοινωνία με-
 τε κληροδοχοὺς κ' νὰ
 εἴπῃ εἰς τὸν ἄγγε-
 λον: "Ὁσ οἱ κλη-
 ροδοχοὶ δεῖν."
 Μετὰ τρεῖς ἡμέρας
 ἦλθε ὁ ἄγ-
 γελος, εἶπε
 αὐτῷ ὁ γέρων
 ὁ ἄγγελος εἶπε:
 "καλῶς, καλῶς"
 εὐδὲς παρέδωκε τὴν
 ψυχὴν του ἵνα μὴ κατακριθῇ
 μετὰ ἀφελῶν
 (κεφ. α: σλχviii)
 = 168

ὁ ἀββὰς θεόδωρος διηγήσατο περὶ
 τῶν μοναχῶν μοναχῶν δια τὸν ὅποιον
 τρεῖς ἡμέρας κλαίων ἔδεξε τὸν κυρίον νὰ τοῦ ἀποκορύψῃ
 ποῖα ὄρασις πύβαν, οἱ ὀρθόδοξοι ἢ οἱ μοναχῶν
 τῆ τρίτη ἡμέρα φωνή ἀφελῶν: "Ἀπεῖθε θεόδωρε
 ὁμοῦ τῶν πύβαν αὐτῶν. Ἀπῆλθεν κ' εἶδον αὐτῶν
 προβεχόμενον, εἶδον δὲ περιβήτην ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς
 μαῖρη κ' θυβῶδη. "Ἐγὼν ὅτι ἡ πύβαν του, τοιαύ-
 τη εἶναι!" (κεφ. α: σλχvi) P 6: 87 III, 2965 AC